

Szkolę officerską ukończył w 1931 roku. Podczas kampanii wrześniowej dowodził kompanią a następnie batalionem. Za męstwo na polu walki został odznaczony Krzyżem Walecznych. Po ucieczce z niemieckiej niewoli działał w konspiracji Związku Walki Zbrojnej we Lwowie a następnie na terenie Podkarpacia i Ziemi Krakowskiej. W 1944 roku został mianowany dowódcą 106 Dywizji Piechoty Armii Krajowej operującej w okolicach Miechowa, Olkusza i Pińczowa. Po rozwiązaniu oddziału przybył z grupą swoich żołnierzy do Elbląga. W 1947 roku został aresztowany. Dwukrotnie skazany na karę śmierci. Więzienie opuścił po 7 latach pobytu w celi. W 1991 roku został mianowany na stopień generała brygady. Honorowe obywatelstwo nadano uchwałą Rady Miejskiej w Elblągu nr XXX/248/92 z dnia 30 czerwca 1992 r.